1e Jaargang, nummer 3, 8 januari 2025

DE NIEUWE DOLEANTIE

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën, zusterblad van de bladen Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Calvijn's bijbelverklaring - 3, en De Strijd tegen schoolziekte (1996)

CALVIJN'S BIJBELVERKLARING - 3

Zowel J. Wisse in de christelijk gereformeerde kerk als J. Wimber in de charismatische kerk wezen op het belang van het leren bidden. Het gaat niet zomaar om het bidden op zich, maar we moeten tot de gebedsschool gaan, en dat begint met het luisteren, opdat we niet vanuit het vlees bidden. God moet door ons heen bidden. Dat is wat het profetische is, wat J. Wimber ook onder de aandacht wilde brengen in de charismatische beweging. Gedurende zijn leven kwam hij er meer en meer achter hoe bedrieglijk de lichtere charismatische hoek was, de zogeheten prosperity hoek, en ook de Toronto blessing hoek, en zocht hij de wat zwaardere hoek op, als een antistof daartegen. Zo ontwaakten er ook verschillende gereformeerden uit de wat lichtere en gemakkelijkere Kuyperiaanse kerk en gingen over tot de wat zwaardere hoek van de gereformeerde stroming. J. Wisse ging overigens bij het ontstaan van de Kuyper beweging niet mee, en is daarom een voorbeeld van standvastigheid, alhoewel we van een afstand veel van Kuyper kunnen leren. Er is een hogere Kuyper en een lagere Kuyper, een hogere doleantie en een lagere doleantie.

Laten we niet snellen tot de olijfberg voor het overpositieve, want dat is oppervlakkigheid en gemakkelijkheid. Laten we juist dieper Getsemané ingaan, en dieper tot Pniël gaan, en tot het eiland van Kenia (Duizen 6). Hier ligt het Woord des Heeren verborgen, en hier worden wij opgericht tot de strijd, waar wij moeten toetsen, als een voortijds Pniël.

Nu, dit is ook zo in het calvinisme. We moeten tot het hogere calvinisme gaan, en het lagere calvinisme achter ons laten. We moeten de strijd leren. Niet zomaar geestelijke oorlog voeren, maar tot de oorlogsschool des Heeren gaan. Veel wordt er uit het vlees gestreden omdat dingen worden overgeslagen, ook in de kerk. We moeten teruggaan tot de geestelijke kazerne. Velen zijn onopgeleid als blinde vuistvechters en volgen de drangen van het vlees wat zich wil laten gelden.

Calvijn noemt hiertoe het belang van de afzondering en de eenzaamheid, zoals Jezus ook alleen de berg opging. Zo kunnen we ons geheel wijden aan het gebed en de strijd, aan het luisteren dus. Wij moeten dus onszelf verwijderen uit het wereldse gewoel en gedruis, opdat het ruimer wordt in onze hersenen en ons hart, opdat woorden niet gemakszuchtig elkaar gaan overlappen en de nuance en context verdringen. We zien dat namelijk overal om ons heen in de zonde-zombificatie, dat termen hun betekenis verliezen en tot objecten worden. We moeten van voorwerpelijkheid komen tot voorwaardelijkheid. We moeten de chaos ontwarren, want nu loopt alles door elkaar heen. Velen zien door de bomen het bos niet meer.

Calvijn wijst op het belang van in het verborgene bidden, om zo waakzaam te zijn en God als enige getuige te hebben. (Verkl. Mattheus 14:23) Zo kunnen we ons hart in de schoot des Heeren uitstorten, stelt Calvijn, en ons boven onszelf verheffen.

Opdat wij dit leren houdt God zich veelal voor ons verborgen, stelt Calvijn. Dit is opdat wij de Heere zullen zoeken en beseffen dat we afhankelijk zijn van de Heere. Als we het hebben over de Heere, dan hebben we het over het hoogste goed en de hoogste kennis. De mens moet daarom tot de profetische school gaan. Zowel Ledeboer in de bevindelijk-gereformeerde beweging als J. Wimber in de charismatische kerk waren hieraan gewijd. Deze bewegingen liepen parallel aan elkaar.

Wat een gevaren liggen er op dat pad. Altijd weer ligt veroppervlakkiging op de loer, en daarom is het school-idee ook zo belangrijk, maar ook de vijand werkt met school. Dat moeten we goed beseffen, dat de duivel de school maar wat graag in zijn handen wil hebben, en alles wil besturen om de mens van de Heere en het hoogste goed af te leiden. De charismatische kerk, die opleefde in de 1950-er jaren, was in vele opzichten op een gevaarlijke toer. Het welvaarts-evangelie was op haar aan het inbeuken, en nam velen mee, in buitensporige prosperity, vol van ongeduld en wereldse hang naar luxe, naar macht en aanzien. Het kon sommigen niet duur genoeg zijn. De charismatische kerk stond op het randje van de afgrond, vanwege menselijke, vleselijke leiding. Velen probeerden haar terug te roepen, velen scheidden zich van haar af, en werkten aan een zwaardere charismatische hoek. Het was dus ook van belang dat er een profetische

beweging kwam in de 1980-er en 1990-er jaren, opdat zij door de Heere geleid zouden worden, en niet door aardse economie. Er kwam een grote oorlog in de charismatische beweging, die uitliep op een grote scheuring, een nieuwe afscheiding, die vele families uit elkaar scheurde. Dit moest wel gebeuren. Ook J. Wimber ging uiteindelijk met die scheuring mee, en zocht het hogerop, hamerende op het school idee.

Met vrij evangelisch waren ze er nog niet, en ook niet zomaar vol evangelisch. Er moest een eeuwig evangelische gemeente komen die terug zou leiden tot de bron, en die de bevindelijke hoek binnen de gereformeerde kerk zou verbinden met de bevindelijke hoek van de charismatische en profetische beweging. Men moest opgenomen worden uit de putten van materialistische voorwerpelijkheid. Men moest elkaar vinden in het schlinkiaanse en steenblokkiaanse. Basilea Schlink wees terug op de missing link van de paas beweging, de verdieping van het lijdensgezinde, om het contact met God te herstellen. Ze wees erop dat de kerk de tucht had verwaarloost, dat de kerk tuchteloos en verwend was geworden. Steenblok wees erop dat de doodstaat van de mensheid door de zonde onder ogen gekomen moest worden, boven alles, want de mens was in diep zelfbedrog gekomen. De diepte van de put van de zondeval moest bestudeerd worden. Schlink was van de zwaardere hoek van de charismatische-evangelische beweging, en Steenblok was van de zwaardere hoek van de bevindelijk-gereformeerde beweging. Beiden waren zij belangrijke vuurtorens van de Heere gegeven in kerkelijk Europa. Zij hoorden bij elkaar. Eerst moet je weten hoe groot de zonde is om er tegen te kunnen strijden en het te verslaan (Steenblok), en dat gebeurt allereerst door het lijden te aanvaarden, door met Jezus aan het kruis te hangen, en dit niet zomaar te omzeilen. (Schlink). De eeuwig evangelie kerk in de zwaardere bevindelijk-charismatische hoek was in dat opzicht Schlinkiaans, wat parallel liep aan het Steenblokkiaanse. Deze bewegingen vonden elkaar in het kruizen van deze lijnen. Ze kwamen erachter dat ze eigenlijk hetzelfde geloofden en navolgden, zei het met andere termen en bewoordingen soms, in een andere taal. Zij horen bij elkaar. Zij zijn broeders en zusters uit verschillende kerkelijke landen, met verschillende achtergronden. Beiden hebben zij deel aan de nieuwe doleantie. Die mag ook plaatsvinden in de charismatische en profetische beweging. Keer terug tot Getsemané, keer terug tot Pniël, en het voortijdse Pniël van de eerdere schepping, het eiland van Kenia, waar de nieuwe bijbel, het in Openbaring beloofde boek des levens, over gaat. Kom af van uw hoge Laodiceaanse en Danaïdische tronen !

Het evangelie is niet goedkoop. Het evangelie is niet los van het kruis. God is geen gemakkelijke hoer. Je komt er niet in voor twee kwartjes. Wie heeft u bedrogen ? De mens moet een diepere Golgotha ervaring kennen, en een diepere Damascus ervaring, en die doet men op op Pniël. De uitverkiezing is tweeledig, waar Calvijn en Ledeboer op wezen. Niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob zijn wij kinderen des Heeren.

Calvijn wees erop dat de mens weer dankbaar moet worden met het kleine gegeven, want dat gaat zich vermenigvuldigen. Alleen vadsigheid wil dat niet zien, en wil telkens meer. Ze zijn ontevreden met dat wat God geeft. (Verkl. Mattheus 14:20)

Calvijn noemt het oog de bewaker van het hart, en daarom moet het oog op de hemel gericht zijn, want het hart is veelal geneigd tot het aardse. (Verkl. Mattheus 14:19)

____

JOHN WIMBER TERUG UIT TORONTO ! - DE STRIJD TEGEN SCHOOLZIEKTE (1996)

Het nu volgende artikel komt uit een Eeuwig Evangelie Gemeente uit Amsterdam, van een medewerker, uit 1996, en gaat over de charismatische kerkenoorlog die zich destijds afspeelde vlak na het uitbreken van de zogeheten Toronto blessing beweging. Het laat de strijd zien tussen de zwaardere en lichtere hoeken van de charismatische beweging.

Over de parallellen tussen de New Age krachten en werkingen in de wereld en kerk. En wat doet u ? Spijbelen en feestvieren of verder leren ?

De strijd tegen schoolziekte

John Wimber is een bekende naam in de Evangelische-Charismatische wereld. Hij wordt weleens 'de vader van de derde golf' genoemd. De derde golf is een veelbesproken beweging. Deze golf komt er kort op neer dat de mens moet leren leven vanuit de geopenbaarde kennis van God en niet vanuit de menselijke beredeneringen. Wimber wilde de mensen weer wijzen op 'het gebed om gebed'. Zoals de discipelen baden: 'Oh Heer, leer ons bidden,zoals ook Johannes het aan zijn discipelen geleerd heeft.' (Luc. 11 :1) Het 'leren van de Heilige Geest' werd weer ingevoerd in deze tijd van betweterigheid en onafhankelijkheid. Natuurlijk zijn hierin grote fouten gemaakt. en worden er nog steeds grote fouten gemaakt, maar dan hoeven we nog niet met de graten ook de vis weg te gooien..... en dat is helaas veel gebeurd.

Anderen hielden meer van de klasseavonden en de schoolfeesten, en gedroegen zich als afgestudeerden. Och, wat werd er veel gedronken en gestampt, zeg.

Vader Wimber gunde z'n kinderen veel

plezier. Ook in z'n lessen besteedde hij daar veel aandacht aan. Hij was bepaald geen saaie leraar. Er werden tussendoor zeker grapjes gemaakt. En zo is de Heilige Geest ook. Maar de lessen vormen het hoofdmenu, het basis-voedsel.

Wat gebeurde er toen ? De spijbelaars kwamen opzetten. Ze wilden niet meer naar school, maar naar feesten. Feesten, feesten en nog eens feesten. Een grote golf van spijbelen kwam over de kerk, om misselijk van te worden. Men noemde deze golf: de Toronto-golf. Het begon nl. in Toronto, in Canada.

Dit is meester Wimber te ver gegaan. Hij heeft alle spijbelaars geschorst. De christelijke en wereldse media toeteren nu rond : 'Scheuring in Toronto ! John Wimber breekt met Toronto ! Wereldwijde verwarring ! Vader Wimber trekt zich - terecht -geheel terug van deze spijbelfeesten. De beruchte Toronto-gemeente zat onder het overkoepelend orgaan van de Vineyard Church, waar John Wimber de directeur van is. Maar nu mag deze gemeente de naam Vineyard niet meer gebruiken. Wimber en z'n Vineyards (= wijngaarden) hebben zich teruggetrokken. De spijbel-partijtjes blijken steeds meer uit de hand te lopen, en ze hebben het plan om zelf 'scholen' te gaan starten.

Is het niet eng allemaal ? En dat te bedenken dat deze tendens al langer meeloopt dan vandaag. De duivel werkte al lang geleden met deze strategie. Kunt u het u voorstellen: vermomde spijbelaars op de preekstoel. Ik zeg u : Vele hedendaagse bijbelleraren en andere soorten leraren zijn niets anders dan VERMOMDE SPIJBELAARS !

Binnen de spijbel-beweging is er ook oorlog gaande. De man met wie het eigenlijk allemaal begon RODNEY HOWARD-BROWNE, wil zich nu halfjes losscheuren van wat er nu allemaal in Toronto-diensten gebeurt, terwijl hij zelf deze massale puinhopen heeft gesticht en er nog wel een grotere bende van maakt dan z'n nakroost.
Hij wordt de attractie van de Heilige Geest genoemd. Zelfs aanhangers beweren dat hij macht heeft over de wil van de mensen. Een blad dat zich ten dienste van Browne opstelt schrijft : 'Naarmate zijn prediking vordert, worden hier en daar mensen overvallen met enorme lachstuipen, waardoor velen <u>ongewild</u> naast hun stoel op de grond belanden.

Browne zei in een interview met John Howard, hoofdreacteur van het blad 'Power Magazine (nu Charisma)' , dat iemand die zijn samenkomst bezocht, bij hem kwam en zei: 'Mijn handen branden ! Waarop Browne zei: 'Ga terug naar je gemeente en leg je handen op alles wat beweegt.' Die man ging terug naar zijn gemeente en vandaaruit naar Toronto, waar de golf begon.

Rodney Howard-Browne is dus de grote vader van de Toronto-beweging. Maar nu hij heeft gemerkt dat z'n kind gehandicapt is, worden de banden losser gemaakt. Het vreemde ervan is dat hij in z'n eigen diensten de grootst mogelijke miskramen krijgt, en daar enorm tevreden mee is. Wat de reden is van zijn terughoudendheid ten opzichte van Toronto is te vinden in het 'verschil' tussen hem en Toronto : Toronto staat bekend om de controle-loosheid, maar Browne staat bekend om zijn over-controle. De golf is dus twee-ledig.

Ook in de wereld kwam deze twee-ledige golf de kop op steken. En nu willen we even speciaal Nederland belichten, omdat dat profetisch gezien een strategisch vlak is:
Ten tijde dat de Toronto-golf doorbrak in Nederland, brak ook het paranormale medium Jomanda door, met dezelfde ongecontroleerde symptomen. Ten tijde dat Rodney Howard-Browne naar Nederland kwam, kwam de magiër Rasti Rostelli opzetten, met dezelfde gecontroleerde symptomen. Deze man kwam een tijdlang op Veronica-televisie met zijn shows. Ook hij hypnotiseert de mensen, en krijgt ze helemaal in z'n macht, zelfs massa's tegelijk. Ook degenen die niet in hypnose geloven worden door hem in slaap gebracht en doen de dingen die Rostelli hen opdraagt, zelfs op kilometers afstand per telefoon. Na dit spektakel weten ze niets meer van die hypnose af en moeten ze van zichzelf de gekste dingen per video waarnemen.

Alles heeft zo z'n verbindingen met elkaar. De vermomde New Age-beweging in de kerk werkt gelijkmatig samen met de New Age-beweging in de wereld.
Dit werd mij weer des te meer duidelijk toen ik voor het eerst keek naar zo'n Rasti Rostelli-show op de televisie. Ik raad niemand aan om dit zomaar te doen. Ik had een belangrijke gebeds-opdracht van de Heer. Die nacht had ik een droom waarin een enorme slang om zich heen greep en de mensen dodelijke beten toebracht. Opeens kwam hij naar mij toe, maar ik riep de Naam van God aan, en hij schoot weg. In zijn vlucht draaide hij zich nog een keer om en riep: 'ik ben de geest die de leiding heeft over het Rasti Rostelli-werk en mijn naam is: 'Nuro'

Dit soort dromen zijn de Bijbel niet vreemd. We noemen het 'onderscheidings-dromen'. Daniël kreeg dit soort dromen. Johannes ook, en Paulus zegt dat in de eindtijd de mensen van God ook dromen zullen dromen (Hand. 2 :14-21). Deze dromen zijn nodig om de leidinggevende geesten te ontmaskeren en te verdrijven. De Bijbel zegt dat we alleen het kwaad kunnen overwinnen als we eerst de sterkere machten verslaan (Matt. 12 :28-29). In aansluiting op deze droom kreeg ik nog een droom over een enorme walvis die zich manifesteerde als de hoofdgeest

van Rodney Howard-Browne, met als naam: 'Martirio'.

Jaren terug droomde ik al dat er in Nederland een invasie zou komen van walvissen, maar toen kon ik dat nog niet goed plaatsen. De Heer liet me zien dat Jona's walvis weer terug was gekomen in de kerk, doordat de kerk, net als Jona, ongehoorzaam was geweest aan Gods opdracht. Toch mogen we weten van het verhaal van Jona, dat God de walvis gebruikt om mensen weer terug te brengen op hun plaats. DE OPDRACHT GAAT DOOR ! Alle dingen zijn medewerkers van het goede voor de kinderen van God (Rom. 8 :28). Ons heilig gebed in het holst van de walvis zal ons brengen in het Hart van de Heer.

Jona was een spijbelaar, dat werd hem wel duidelijk in de walvis. Willen wij in de walvis blijven en die spijbelgeest niet afzweren, dan zullen we daarin ten onder gaan.

Alle ontwikkelingen van de spijbelgeest in ons hart lopen rechtsstreeks uit op een oorlog. Deze strekking zien we ook in Matteus 24 waar Jezus de grote tekenen van Zijn Komst opsomt, en in Openbaring 6,7 en 8 waar de grote zegels worden besproken die losgelaten worden in de eindtijd.

We zien het om ons heen waar gespijbeld wordt, komt chaos, verwildering en tenslotte vernieling en opstand, wat zich uit in relletjes en wat zich zelfs in een oorlog kan voortzetten. Hier loopt alles op uit, en dat is nu al aan de gang overal om ons heen, in kerk en wereld. Wat op spijbelen wordt gebouwd zal zich altijd weer splitsen.

Toronto-gangers komen nu ineens voor een keuze te staan. Het was dus allemaal niet zo rooskleurig als ze dachten. De grote vaderen lopen te bekvechten, en gaan ieder hun eigen weg. Waar zal dat op uitlopen ? John Wimber gaat alleen verder met Vineyard. Rodney Howard-Browne heeft z'n eigen ministries opgezet en Toronto blijft zielig in het hoekje met John Arnott als wel een van de bekendste namen die destijds ook Nederland op z'n kop heeft gezet. Toronto-gangers worden verscheurd van innerlijke verwarring en verwerping. Wordt het Wimber, Browne of Arnott ? Wie van de drie ?

Uitgave : De Orkaan, eeuwig evangelie gemeente, 1996
